

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 43.

V Ljubljani, v soboto 25. oktobra 1902.

Letnik VII.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah dopoldne. — Naročnina je za vse leto 8 K, za četrť leta 2 K. Vsaka številka stane 14 vin. — Dopisi pošiljajo se uredništvu „Slovenskega Lista“ — Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — Naročnina, reklamacije in oznanila se pošiljajo upravništvu „Slov. Lista“. Uredništvo in upravništvo sta v Ljubljani Stari trg šte. 19. Uradne ure od 9 do 12 ure dop. — Oznanila se računajo po navadni ceni.

Nekaj splošnih besed o II. slovenski umetniški razstavi.

Značaj, stopinja kulture naroda se zrcali najjasneje v njegovi umetnosti. Stara pesem, stare besede, ki bi jih ne bilo treba ponavljati, ako bi ne bili prepričani, da se je ravno v zadnjih letih pojavila neka struja, ki hoče smisel teh besedi pomandirati v blato. Ta nadmoderna struja, katere zastopniki so ljudje z „razmršenimi lasmi“, z „malomarno zavezanimi kravatami“, z „zamazano obleko“, hoče prevrniti mahoma vse dosedanje nazore in postaviti o objektivnosti in proslaviti le subjektivnost, individualnost kot novo boginjo. „Kaj nas briga zgodovina, kaj ono kar je za nami? Zrimo naprej in ne nazaj!“ To so njih devize, katere hočejo realizirati, pri tem pa prezirajo, da so s svojo skrajno subjektivnostjo ravno tam, kakor če se pulijo za skrajno objektivnost. Dandanes vlada tudi v umetnosti anarhija. Ti ljudje prezre to, kar je za nje najvažnejše, da so njih dela namenjena tudi občinstvu. Ko bi tega fakta ne bilo, prosto jim, saj ima vsakdo svoje oči in svoje možgane in lahko bi jim dal najvišjo avtoriteto. A umetnik ne dela le za se, ampak tudi za druge ljudi in užaljenega se čuti, če ne najde priznanja. Tem manj priznanja bo pa našel, čim bolj se bo odtegoval splošnim pravilom, in pozabljal, da je on član družbe in da postane le v tej velik. V umetniških razstavah moderne smeri vidimo proizvode, ki presilno izražajo subjektivna vzporedenja in zato vlada v njih nek hlad. Razstavljena dela niso umevana. Pojmovanje narave in tehnična izvršitev slike nam kaže nekaj nenavadnega, globok prepad med strujo predpreteklega časa in med moderno. Če zreš tako sliko, dobiš utis, da se je umetnik igral z barvami, a zreti jo moraš pred vsem iz nenavadne daljave, bodisi

slika majhna ali velika. Povsod hlastanje po originalnosti in last not least — zračna perspektiva jim je čestokrat glavno torišče za barvene efekte. Pogoj za vsaj polovičarsko umevanje takih umotvorov je, da zataji opazovalec samega sebe popolnoma, da zgine v nič. Dasi je to, če zna umetnik tako uplivati, gotovo vrlina, vendar iščemo te vrline pri „modernih“ zamanj. Opazovalec takih slik se mora pod svojo komando ukloniti in to je ravno razloček med uplivanjem od strani umetnika. Pred vsem pa dejstvo, da take razstave nimajo nič enotnega. Sama razblinjenost, poraba moči v detajlih. Kako abotno se čuje dalje, da je umetnost le mednarodna. Ako niste združeni v umetnosti narodnost in mednarodnost, mora biti ona enostranska. Občečloveško in specijelno narodovo združiti v eno točko, to stremljenje naj bo lastno vsakemu umetniku. Akoravno smo mi Slovenci na svoji individualnosti zgubili zelo veliko, vendar še nismo tako daleč, da bi se smel ta moment popolnoma prezreti. V svojstvu, ki da dotičnemu narodu posebno barvo, ki ga odlikuje od drugih narodov, leži za člana tega naroda neka posebna toplota, milina. On umeva to svojstvo in ravno to svojstvo ga ogreva za umetnost. V tisto rubriko spada tudi domača zgodovina. To dela umetnost popularno. Umeva jo gospod in kmet. O tem se menda ne bomo več prepirali, je li tista umetnost prava ali vsaj boljša, ki jo vsled svoje ekstremnosti umeva le mal krog, ali ona, ki ima za seboj maso.

Dospeli smo tje kaj, kjer nam je spregovoriti par dobrohotnih besedi o naši drugi umetniški razstavi. Nečemo izrekati svojega mnenja o posameznikih, saj so to storili že drugi, a tudi o splošnem ne prepredantično, saj vemo, da je vse to začetek in v kakem položaju se nahajamo. Videli smo dela, katerih bi se razstave večjih

narodov ne sramovali. Če primerjamo čas, odkar mi Slovenci res živimo, se nam zdi to celo nekaj velikanskega. Morda je ravno ta hitrica vzrok, da je vel iz te razstave zelo, zelo močan duh — po tujem. Ako bi prej ne vedel, kdo je razstavo priredil, ne bi vedel, da je slovenska. Ravno to je pa tudi vzrok, da ni bilo v njej iz narodnega stališča govorjeno tistega ideala, one navpične črte, ki bi nas povzdigovala in grela. Povsod preveč subjektivnosti. Le verjemite, da nismo tako borni. Otresimo se tujega prahu, in malo več samostojnosti. Saj je pretežna večina umetnikov domačinov in kako naj bi jim bilo naše domače mišljenje tuje. Zdrava mora biti umetnost, pravi znani Jurij Hirth. Tega pa v naši razstavi ni bilo skoz in skoz. Ravno vsled preobilice srednjih, so veliko trpela ona dela, ki so bila dobra. Naj zadostuje. Izražamo še svojo vročo željo, da bi bila III. umetniška razstava res tudi slovenska.

Židovska prevzetnost.

Iz Zagreba.

Odkar na Francoskem tako kruto preganjajo katoliško duhovščino ter ji s silo zapirajo šole, je vse liberalno časopisje polno hvale za današnjo frاماسonsko vlado. Posebno pa pretiravajo s to hvalo liberalno-židovski časopisi dunajski in budimpeštanski; a za njimi ne zaostajajo tudi provincijalni časopisi te baže. Celo na Hrvatskem so se našli hvalitelji današnjega zistema na Francoskem, in to so vladini časopisi ali mažaronski, a pred vsemi oba poludna nemška časopisa „Agrar Zeitung“ v Zagrebu in pa „Drau“ v Oseku.

Mi smo sicer že navajeni na psovke in zasramovanja na vse, kar je katoliškega v obeh

Jaz imam svoje prepričanje . . .

Malenkostni moj Pavel, ni te pri meni, da bi ti moj strupeni jezik nekaj gorkih nabrusil o tvojem prepričanju. V teh-le vrsticah bom s svojo drzno roko natrosil nekaj zrn kadila na žrtvenik tvojega prepričanja. Ti pa, kadar zaduhaš te vonjave, položi svojo tolsto roko na svoje precej rejeno prepričanje na „želodček“, in poj elegijo o skisanih značajih.

Kdo so bili gospod Pavel?

Bili so mož hlodastega telesa, brezizraznih oči, nerodne hoje in velikih ust. Strastno so ljubili telečjo pečenko, kapune, piščance, rižoto, sladkega obraza lizali so na maslu pečena jabolka, pili marselca in mnogo govorili o prepričanju. — Kadar jim je navdušenje priklopelo do vrha, so kar cele kose matali v svojo Karibdo, ter kleli ljudi brez značajev. Spodnja, malce bolj v svet pomaknjena čeljust, je bila za njihov najljubši posel kar najbolj prikladna. Muhasti ljudje so trdili, da gospod Pavel jedo kakor zajec, ki ima posebno gibčnost v čeljustih, kadar slednje meljejo. So že v človeškem življenju kritični trenutki, ko človek mora pokazati, kako barvo njegove oči najbolj ljubijo.

Pred temi trenutki je gospoda Pavla telo drgetalo kakor trepetlika. Moj Bog, človek, ki upa na — sodno svetništvo — pa bi razgrajal kakor kak prekucuh? — — —

Po ne vem kaki usodi so bili izvoljeni predsednikom slovenskega bralnega društva. Izdali so parolo, da smejo k odborovim sejam sami zanesljivi ljudje, med katerimi je bil tudi Lizunček, komisar pri okrajnem glavarstvu. Med štirimi stenami, kadar ni bilo Lizunčka vpričo, so se navduševali gospod Pavel za narodne ideale, ter pretili sovražnikom svojega ljudstva. A sladki časti se je včasih vendar prililo nekaj grenkih kapljic. „Bralno društvo“ se pokaže v nedeljo pri slovesnosti z narodno trobojnico, tako je šlo od ust do ust, vse je mlelo to novico.

Zaupajoči v slovansko prepričanje gospoda Pavla, so se člani slovenskega bralnega društva domenili, da nastopijo taki, kakoršnim velevala biti društvo.

„O Jezes“, so vskliknili gospod Pavel, ko so čuli to novico. „Meni kot predsedniku nihče ni o tem zinil. Uf, uf, česa si ljudje vsega ne upajo. Ta bi bila lepa, da bi jaz zagazil v kake komedije z glavarstvom.“

Skoraj je slabelo gospodu Pavlu. Njihovo hlodasto telo se je potilo, kakor da je priplulo po vodi. Z robcem so si brisali plešo, a vse nič ni izdalo. Obraz je bil vedno rosen, kakor da ga poživljajo sveže jutranje rose.

V fraku in klaku so se valili k glavarju.

„Gospod glavar, ph — ph — vražja vročina — ponižno se klanjam, gospod glavar. Jaz — jaz bi rad nekaj povedal.“

„Gospod glavar, jaz kot predsednik slovenskemu bralnemu društvu se že naprej opravičujem, da nisem aranžer nastopa članov slovenskega bralnega društva v narodnih trobojnicah.“

„Pomirite se.“

Gospod Pavel pa so isti dan kosili pri gospodu glavarju. Po svojem prepričanju so delali za svoje „prepričanje“ tako hlastno, da jih je glavar skrivaje kar občudoval.

Mladi komisar Lizunček, ki se mu je svetila zvezda prepričanja v belih hlebcih, je letal kakor divji po trgu, z v tla uprtimi očmi, skrbnim obrazom, vstavljaj ljudi ter se pogovarjal o nenadni prepovedi glavarstva radi nastopa s trobojnicami.

Ako mu je kdo rekel, glavar ni lojalno postopal, kimal je že naprej ter hitel:

„Saj res, imate pametne misli.“

Drugod se je zopet zabavljalo proti gosp. Pavlu, češ, on kot vplivna oseba bi lahko zabil to krivico.

„Saj res“, pritrjeval je Lizunček plašnih oči.

Zopet so bili ljudje, ki so imeli kakor gospod Pavel, prepričanje snedenega mola. Jedli so, če jim je kdo dal, začasno prodali tudi svoje prepričanje. Slednjič so modrovali:

„Oslarija, da se jeze radi prepovedi. To nima pomena; da le živimo, pa je dobro; kdo bi se pobijal za take otročarije.“

teh časopisih, vendar se še posebej „Drau“ odlikuje v tem pogledu. Ta od nekega pritepenega žida urejevani časopis se je že skozi več let do sita nagrdil katoliške cerkve in posebno še škofa Strossmayera. Tako je našel zopet sedaj priliko, da napada hrvatsko katoliško svečanstvo, češ, da je treba tudi na Hrvatskem odvzeti moč in upliv duhovščini pri šoli in sploh pri narodu. Temu pritepenemu Židu je gotovo znano, da je na Hrvatskem vpliv duhovščine na šolo od vzeta že po postavi iz leta 1874, ali da med duhovščino in učitelstvom ni prišlo do onega razdora, kakor si ga je neki del takozvane inteligence želel.

Da ni prišlo že takrat do popolnega razdora, moramo pripisati temu slučaju, da takrat Židje na Hrvatskem niso imeli še onega upliva, kakor ga imajo dandanes. Židje so dobili namreč šele pod vlado bana Mažuranića državljanke pravice tudi na Hrvatskem. Od tistega časa se je začelo na Hrvatskem židovstvo širiti nenavadno hitro ter se je pod vlado sedanjega bana tako ojačilo, da je postalo jaka podpora današnjega sistema, saj so Židi skoraj brez izjeme v vladinem taboru. Kaj pa to pomeni, mora si vsakdo misliti, ker ta živelj ima danes na Hrvatskem velik del kapitala v svojih rokah. Židi ne zapovedujejo samo po mestih nego tudi na deželi, a kako predrzni so, vidi se iz njihovih časopisov. Oni zahtevajo namreč z ozirom na odnošaje na Francoskem, da je treba tudi na Hrvatskem začeti boj proti katoliški duhovščini ter ji odvzeti vsaki vpliv pri šoli in sploh pri narodu. To pa seveda le za to, ker katoliški duhovnik ne brani odločno samo katoliške vere nego tudi hrvatsko narodnost svojih vernih.

Katoliški duhovnik brani tudi pravice svojega naroda ter se trudi rešiti ga današnjih hudih nadlog. Žid dobro ve, da hrvatski narod ljubi svojo duhovščino, in dokler se on nje oklepa se mu ni bati pogina. Liberalni žid želi pa ravno to poslednje. Zato on ne napada niti pravoslavnega niti protestantskega svečenstva, ker je le to protivno hrvatskemu narodu z očitnim namenom, da ga potlači in spravi pod mažaronski jarm.

Toda hrvatski katoliki so sprevidili nevarnost, ki jim preti, ter so se začeli zbirati in združevati ne samo politično nego tudi gmotno. Židje, katerih na Hrvatskem ni niti en odstotek prebivalstva, so usilili boj Hrvatstvu v celi svoji prevzetnosti, saj se naslanjajo na vlado in celi današnji Hrvatom tako protivni zistem. Židi so tudi prepričani, da bodo dobivali odzvaj še več podpore preko Drave. Zato je neobhodno potrebno, da se začne na Hrvatskem proti temu življu očiten boj, kakor se je to dogodilo na Dunaju in sploh na Dolenjem Avstrijskem. V

„Tako je“, hitel je Lizunček, ki je hotel biti v milosti pri Bogu in ljudeh.

Slavnost je bila krasna.

Gospod Pavel in Lizunček, eden predsednik, drugi tajnik društva, sta isti večer mnogo govorila in se spoznala obojestransko. Kadar se jima je še kdo pridružil, začeli so gospod Pavel takoj ubirati strune svojega vegastega prepričanja ter so zatrjevali, kako jih boli glavarjeva prepoved in se rotili, da se osvetijo imenom cellega društva. Lizunček pa je v tej laži pel drugi tenor. Pilo se je mnogo. Gospod Pavel so vlivali vase, basali slanino in cvrtje v arzenal svoje malenkosti.

„Pojdite no, človek mora najprvo gledati, kje se dobi kaj boljšega za želodec“, tako so modrovali g. Pavel.

Lizunček je umel. Padla sta si v naročje, pila bratovščino, objemala se, poljubovala in zabičevala, da imata o takih komedijah svoje prepričanje.

Gospod Pavel so v obilni meri stregli svojemu prepričanju s — pijačo. Nekam čudno se jim je porivalo iz goltanca v usta. Zato so se izmuzali iz sobe na plano na tihi vrt, kjer so naslonjeni na hrustovo deblo provocirali s svojimi čudno zategnjenimi glasovi v travi cvrčeče murne. Semintja so kislega obraza pogledali blede luno ter votlo bobnali: „O tem imam jaz svoje prepričanje!“

Zagrebu se mora začeti boj, da potisnemo ta tuji živelj iz javnega življenja v kot, kamor spada. Dosti je, da je dala Hrvatska Židom svobodo, vlade nad narodom ji ne sme izročiti, ker sicer izgubi hrvatski narod vsako svobodo.

Izvirni dopisi.

Iz Idrije, 20. oktobra. Naša „Jednakopravnost“ je prišla že do škarij. Izstriže namreč kako notico iz liberalnega časnika, pošlje jo v tiskarno, da se tako neizpremenjena presadi v naš listič. Mi sicer nimamo nič proti temu, vsak si pomaga kakor ve in zna. Za tako delo ravno ni potreba posebne duhovitosti, tudi ne prenapornega truda in če so naročniki s tem zadovoljni, tudi prav, vsak si plača časnik po svojem okusu. Da bode strigla iz drugih listov take stvari, ki v slabo luč postavljajo našo stranko, smo pričakovali, a da bode naša gospoda tako nizko padla, kakor kaže notica iz „Soče“ „Kranjski Vortrab“, tako slabo do sedaj še nismo sodili o naših naprednjakih. Pravi namreč, da sta 4. t. m. prišla dva romarja in ena žena iz Kranjskega na sv. Goro. Vsi trije so bili seve pijani in romarica se je po cerkvi telebasto ozirala, kakor „čuk na palci“, predpasnik njen pa je bil „od vrha do tal“ ves ok

Naj bi se bilo to zares dogodilo, kar pa po resnicoljubnosti liberalnih časnikov zelo dvomimo, ali je res to tako važna zadeva, da se moramo opetovano ž njo grditi pred svetom? Ali že res tako upliva Zolov duh na naše naprednjake, da ponatiskujejo dogodke te vrste? Če imate tako slast nad tako umazanostjo, vsaj ne hodite v „Sočo“ na posodo po tako blago! V svoji sredi jih dobite več. Evo Vam jih nekaj!

Letošnje poletje je romalo več idrijskih naprednjakov na Vojsko. Tisti, ki se je v cerkvi odkriti pozabil, je gotovo bolj telebasto gledal, kakor ona romarica na sveti Gori. In bil je gotovo bolj študiran, kakor ona. Kar se je potem po preveč zavžitem alkoholu godilo, vedo še dobro ljudje, ki so morali čediti in ribati. Vidite, to bi bila bolj hvaležna tvarina za „Jednakopravnost“. Bila bi izvirna, ne pa izstrižena, bila bi od idrijskih naprednjakov, tedaj bolj domača.

Kaj ste dalje že pozabili na oni dogodek pri mostu sv. Janeza? Tam je še le eden gledal kot čuk na palci, tam! Od samega začudenja se še v „Narodu“ ni zavedel.

Gospod zalagatelj „Jednakopravnosti“ zagleda tudi lahko na svojem potu v mestno pisarno na jutro ostanke ok . . . , kar gre gotovo na rovaš njegovih „kampionov“, saj iz tistega javnega lokala ste izgnali vse klerikalce. Od naših ne gre gotovo nobeden več tja, ker se boji izzivanja in tožbe. In še ta teden je bilo ob 8. na jutro vse ponesnaženo od k . . . , šolski otroci so šli mimo ter videli gotovo ne v spodbudo naprednih „kampionov“ neslavno delo v vestibulu mestne hiše.

Pometajte in pomivajte pred svojim pragom, kaj hodite tako daleč na Goriško po smeti, ko jih imate tako blizo. Wozu in die Ferne schweifen, das Gute liegt ja doch so nah!

Nam se studi o tem govoriti, še bolj pa pisati, zato smo vse omenili le na kratko in prikrito. A ker naši ljubeznjivi nasprotniki iščejo tako daleč na okrog kaj slabega pri naših, jim moramo posvetiti še z večjo slabostjo njihovih, po načelu: *Haust du meinen Juden, haue ich deinen Juden*. Na liberalnega juda bode pa več udarcev padlo kot na našega. Tako smo jim danes postregli. Oni so mahnili z enim — najbrž izmišljenim udarcem, a mi smo jim takoj vrnili resnične tri. Če Vam tak boj ugaja, le, bolj bote pa tepeni Vi. Prinesite v prihodnji številki ono krasno grupo, katero je napravil gospod župan idrijski ob nekem izletu na Vojsko pred ondotno župnijsko cerkvijo. Tako bode Vašim spisom primerno „Jednakopravnost“ tudi ilustrovana.

Iz Križev pri Trziču. Poziv gosp. Ivanu Aljančiču, ali kakor se sam imenuje „penzioniranemu basistu“. Gospod penzionist, na Vaše napade na našega č. gospoda župnika kot predsednika našega društva in na napade na naše društvo Vam ne odgovarjamo, ker ne maramo

delati preprirov, dasiravno nam očitata, da delamo mi preprirov v vasi, kakor ste pisali v „Gorenjcu“ z dne 11. oktobra št. 41. t. l. Pozivljamo Vas samo, da nam onega odbornika društva, ki je govoril besede: „da župnik otrok nima, a ženo pa ima“, z imenom imenujete v prvi številki tega lista. Za odbor „Katoliško izobraževalnega društva“ v Križah pri Trziču: Franc Perko, podpredsednik; Josip Janc, tajnik.

Iz Križev pri Trziču. Lepa slavnost je bila v nedeljo 19. oktobra v Seničnem. Blagoslovili so č. gospod župnik novo znamenje, katerega je naslikal prav lepo g. Ivan Benedik iz Pugarat pri Škofji Loki. Ob polu 4. uri popoldne zbrali smo se v cerkvi sv. Jerneja v Seničnem nakar smo odkorakali z banderom na čelu proti znamenju, moleč sv. rožni venec. Pri znamenju zapeli so pevci „Katol. izobraževalnega društva“ iz Križev pesem od sv. Križa. Nato je bil blagoslov, po blagoslovu so pa zapeli pevci še pesem od sv. Jerneja, potem smo se pa po istem redu vračali nazaj proti cerkvi sv. Jerneja, prepevajoč litanije Matere božje. Po končanem cerkvenem opravilu podali so se pevci o gostilno g. Ivana Ribnikarja, p. d. k. Bajdu, kjer se je razvila živahna zabava. Pevci niso štedili s pesmicami, za kar so želi obilo zahvale; rekla se je marsikatera pametna. Bilo je tudi mnogo napitnic, omenim naj samo dve: prva je bila od liberalcev napadenemu župniku, katero je napil podpredsednik g. Fran Perko, drugo pa je napil eden izmed udov društva sv. Jožefa iz Trziča katol. izobraževalnemu društvu v Križah. Kar moramo s posebnim veseljem omenjati, je to, da si je društvo s tem nastopom pridobilo par novih dobrih udov in pokazalo ob tej priliki zopet, da ne dela preprirov, kar se mu očita od gotove strani. Bog živi novo društvo! „V Križah se dela dan, v Križah žari“.

Politični pregled.

Pri deželnozborskih volitvah na Moravskem je češka katoliško narodna stranka dva mandata pridobila. Tako katoliško narodna zavest povsod napreduje. Katoliško narodna stranka na Moravskem ima sedaj v dež. zboru 9 poslancev. Liberalni Mladočehi nazadujejo na celi črti.

Manifestični shod krščanskih socijalecev v St. Hipolitu. V St. Hipolitu so imeli pred kratkem krščanski socijalisti pod vodstvom dr. Luegerja svoj shod, katerega se je udeležilo 10.000 ljudi. Nemški nacionalsci so hoteli s pomočjo socijalnih demokratov preprečiti ta shod, pa se jim to ni posrečilo. Ostalo je le pri kričanju in žvižganju, za kar se pa dunajski kršč. socijalisti, kateri so se pripeljali v St. Hipolit v petih posebnih vlakih, niti zmenili niso. Seve, da bi ta dan v St. Hipolitu ne bilo brez izgrediv, ako ne bi politična oblast za to skrbela in zagotovila red s tem, da je poklicala v St. Hipolit vse polno orožnikov in vojakov. Tudi socijalni demokratje so imeli ta dan v St. Hipolitu svoj shod, katerega se je udeležilo dva tisoč oseb.

Zopet nečuvstvo nasilje je zagrešila nemška kultura. Bielsko je mesto v avstrijski Šleziji s kakimi 17.000 prebivalci. Velika večina so Nemci, potem prihajajo po številu Poljaki in za njimi Čehi. Tu so si poljski delavci zgradili svoj dom, katerega so otvorili minolo nedeljo. Do tega imajo menda tudi manjšine pravico. In če je na tako slavnost prišlo tudi nekaj poljskih gostov od zunaj, to menda ni nič takega, da bi se morala večina čutiti „provocirano“. Ali naši Nemci se čutijo vedno in povsod „provocirane“. Kjer daje Slovan, njihov sodeželan le znamenje od sebe, že so Nemci iz sebe in njihov furor začnjen divjati. Oni se čutijo „provocirane“ že po tem, da si Slovan dovoljuje — ekzistirati. Pa Nemci znajo dajati tudi krepkega izraza svoji jezi. To store tem laglje, ker vedo, da morejo tudi za največje nasilje, za najgrše delo, računati na milostno sodbo pri krmiteljih države. Po vsakem nasilju padajo na mehko stran, da jih nič ne boli. Ni zlomka torej, da bi ne bili korajžni. V svesti si, da bo tudi sedaj, kakor je bilo navadno, so bili tudi v nedeljo tako brutalni,

da so do krvavega pretepali poljske goste. Niti do takega starega človeka, kakoršen je pater Stojalowski, niso imeli usmiljenja. A glavno glasilo nemškega liberalstva obsiplje še rečenega patra z zasramovanji, češ, da bi mu bili meščani v Bielskem „kmalu pripomogli do mučeniške krone“. Poljskim gasilcem so s silo zabranili vstop v mesto, a njihovega poveljnika so — ker se je branil proti takemu nasilju — odvedli v zapore! Druge goste so že ob prihodu na kolodvor obmetavali z gnanim sadjem in jajci. Popoldne pa so nasilniki še priredili protesten shod, kjer so divjali, ker si je poljski delavec dovolil postaviti skromen dom. Saj pravi „Neue Freie Presse“ sama: „in den eigenen Räumen des kleinen Häuschens“. Niti skromne hišice jim ne privoščijo. To je zopet lekcija Poljakom. Oni večkrat zamerjajo Čehom njihov boj proti Nemcem in jim dajejo dobre nasvete za sporazumljenje. Sedaj čutijo Poljaki zopet na svoji koži, kako težko je živeti v miru s sosedom, ki nam ne dovoljuje življenja. Nemci bijejo boj proti vsem in ne pardonirajo tudi Poljaka. Ne moremo pa priznati Poljakom z očitanjem, da so ravno oni mnogo krivi na tem, da se je nemški furor užgal v tak plamen.

Burski generali v Parizu. Dne 13. oktobra došli so burski generali Botha, Devet, Delarey v Pariz. Namen njih potovanja v francosko stolnico je isti, kakor drugod, namreč, da nabere milodarov za svoj narod. Brezvestni Angleži so prelomili ob sklepanju miru dano besedo, da povrnejo Burom vso škodo in jim zopet obnovijo farme. Minister za kolonije Chamberlain se je generalom malone rogal v lice, ko so ga spomnili danih obljub. Zaradi tega prosijo slavni zmagovalci nad Angleži pri drugih narodih podpore za naprave, katere bi bili dolžni storiti Angleži. — V Parizu generali niso bili posebno sijajno sprejeti, ker se oficijelna Francija noče še bolj spreti z Anglijo. Pač pa jih je navdušeno sprejelo na kolodvoru v Parizu na tisoče broječe občinstvo. Predsednik burofilškega odbora Pauliat jim je izročil 75.000 frankov za burske otroke. V hotelu, kjer so izstopili, sprejeli so generali veliko število deputacij. Zvečer pa je bil velik dinéj, na katerem je rekel Botha, da južno Afriko morejo dobro upravljati edino le Južno-Afričani. Dewet je rekel, da ne vzame več orožja v roke ter da ima potovanje le gospodarski značaj.

Domače novice.

Javno predavanje. Prihodnji torek ob polu 8. uri zvečer bo v veliki dvorani „Katoliškega Doma“ predaval g. dr. Ev. Lampe.

Shodi katoliško narodne stranke. Preteklo nedeljo sta bila zopet dva shoda: eden v Dobrunjah, eden pa v Kostanjevici. Liberalce je posebno peklo, da so katoliško narodni poslanci sklicali shod v najliberalnejši kraj v Kostanjevici. Bali so se, da poslanci ne pojasnijo ljudem liberalne špekulacije s kostanjevisko graščino, ki ni na posebno korist kmetov in da potem Kostanjevica ne bo več tako liberalna kot je bila. Prišli so zato liberalci na shod razgrajati. Naši so razgrajaje pustili in so imeli shod po § 2., ki se je sijajno obnesel. Tudi v Kostanjevici se dani!

„Gorenjčeva“ neumnost. V zadnji seji obč. sveta ljubljanskega se je sklenilo naprositi finančno ministerstvo z ozirom na to, da vlada namerava ljubljanski grad, ki je njena last, prodati na dražbi, naj prodaja grad mestni občini. Poročevalec g. ravnatelj Senekovič je omenil tudi „Gorenjčeva“ brošura v zadevi ljubljanskega gradu in dejal, da bi v sedanjem položaju kak hudomušen človek pač lahko dejal, da je bila brošura na korist finančnega ministerstva spisana od kakega vladnega pristaša. Vsekakor je tisti storil vladi veliko uslugo z dotično brošuro in „Slovenec“ upravičeno pravi: „S tem se je zopet pokazala liberalna neumnost.“ „Gorenjčeva“ brošura utegne oškodovati ljubljansko občino za mnogo tisoč kron. Ta brošura ni družega naredila, nego da bo skoro gotovo povišala zahteve finančnega ministerstva. Nerodnost nekaterih liberalcev je

prostor za novo tržnico podražila z nekaterimi nepremišljenimi koraki za več tisoč kron in sedaj se je zopet z „Gorenjčeva“ brošuro zgodil slučaj, ki priča, da je liberalcem več za vrišč, kakor pa za pravo korist davkoplačevalcev.

Naši poslanci pri delu. Naši poslanci so v drž. zboru stavili naslednje predloge: Šusteršič-Žitnik sta vložila s tovariši skupen nujen predlog, da vlada dovoli primerno državno podporo posestnikom po Vipavski dolini, kjer so letos nalivi, toča in suša po vinogradih, travnikih in njivah napravili mnogo škode. Šusteršič-Žitnik v drugem predlogu prosita podpore za pogorelce v Martinjaku. Šusteršič-Vencaj z prosita podpore po povodnji poškodovanim posestnikom v občini Dolenja vas pri Ribnici. Šusteršič-Pogačnik in tovariši opozarjajo vlado na škodo, ki so jo naredile povodnji toča in mraz v občini Šmarca in Volčji potok v kamniškem okraju. Šusteršič-Vencaj z Žitnik v petem predlogu prosijo pomoči po toči poškodovanim posestnikom okoli Cirknice, v ljubljanskem in litijem okraju. Šusteršič-Žitnik sta dalje ponovila prošnjo za državno podporo po toči poškodovanim posestnikom v sodnem okraju Ilirska Bistrica. Povše-Šusteršič in tovariši iznova prosijo pomoči po toči hudo prizadetim posestnikom v občinah Radoče in St. Janž: Žičkar in tovariši prosijo državne podpore po toči poškodovanim posestnikom o občinah Sv. Hema in St. Peter pod gorami v brežiškem okraju. Pfeifer in tovariši prosijo državne podpore za pogorelce v Drnovem in po povodnji poškodovanim posestnikom ob Krki.

Oklic „Slovenije“ zaplenjen. Z Dunaja se piše v „Edinost“: Kakor vsako leto, hotelo je slovensko akademično društvo „Slovenija“ tudi letos nabiti v avli dunajske univerze oklic k vstopu v društvo. Še nikoli doslej niso preslavna akademična oblastva v oklicih tega društva našla nič tacega, kar bi moglo razburjati duhove. Letos pa je bistro oko akademično svobodo čuvajočih oblasti iztaknilo v oklicu „Slovenije“ mesta, tako vznemirljiva, da po mnenju istih ne sodijo v javnost. In zakaj? — Ker pripirajo nekaj kričečih dejstev, osvetljujočih nam Slovincem tako „prijetno“ bivanje na dunajski univerzi. „Slovenija“ protestuje v oklicu proti sistematičnemu zapostavljanju in vsakdanjemu izpodrivanju slovenskih dijakov iz seminarjev, protestuje proti sramotanju Slovencev in Slovanstva s proforskih stolic, protestuje proti temu, da smatrajo nemški kolegi Slovence le za goste na tukajšnjem vseučilišču. Z ogorčenjem prosveduje tudi proti nečutenemu postopanju kranjske hranilnice, katero vodi le nemško nacionalni fanatizem o podeljevanju podpor za kranjsko dijaštvo. Resnica v oči kolje! Zbali so se je tudi cenzorji dunajski univerze, pa mesto da bi se potrudili, da bi prišli v okom krivici, ki se godi Slovincem dan za dnem, zaplenili so kratkomalo slovenijanski oklic in tako zopet jedenkrat križali akademično svobodo! Seveda le ono — Slovencev!

Nemško slovenska zveza na Štajerskem. Od Posavja se piše: Volitve volivnih mož v Rajhenburgu so se vršile tako, kakor je sklenil zakoten shod, o katerem bi se smelo soditi, da se je vršil že pod vplivom novega mošta. Pa pravijo, da je letos slab! Nemško slovenska liberalna kolobocija je porinila s težavo skozi dva moža, v katerih so lepo zrcali posilinemško mljenje te kolobocije in katera sta oba krčmarja kar je za nekatere vsega vpoštevanja vredno, da, odločilno. Za bojno geslo so si izbrali: Rajši šnopsarja Glažarja, kakor pa Žičkarja za poslanca. Na volišču je bila zanimiva ločitev na desno in levo. Fischer, Johann, Rainer itd. niso mogli zatajiti svoje nemške mačehe, pa za njimi jo je ubral tudi železn. načelnik vulgo Harambaša daleč znan kot hud Slovan in slep pristaš kranjske liberalne stranke v njenih dobrih in slabih časih. Kar ni v „Slov. Narodu“, tega za Harambaša ni na svetu, on je edini človek na celi božji zemlji, ki ima vse letnike tega lista vezane, ne ve se le, ali z zlato ali rdečo obrezo. Ne dvomite, je res! In ta Harambaša je postal — Harambascha. Čujte, kranjski Vrhovniki! Kdor ve, da je ravno on po kranj-

skem receptu skoval tukajšno nemško-slovensko zvezo, se tudi ne bo čudil, da je za sedanje volitve skušal pridobiti starega Nemca na Kranjskem, ki enako njemu sovraži črno barvo. Naš mali Tavčar je bil navidezno vesel zmage svoje garde, v dušo so ga pa pekli „hoch“ ali „heil“ klici narodnih volivcev, ker si je hotel olajšati vest z neresnico, da je tudi Žičkar volil Nemca, Bieberja in z neumestnim klicem: „Živijo krščanska vera!“ Oj Limberca!

Izdajateljstvo in uredništvo „Slovenca“ je prevzel g. dr. Ig. Žitnik. Od izdajateljstva je g. dr. Ev. Lampe odstopil vsled bolehnosti in ima sedaj samo souredništvo lista „Dom in Svet“.

Liberalni dež. poslance Božič se je iz Vipavskega preselil na Hrvaško.

Dr. Šusteršič ponesrečil. Med vožnjo na kostanjeviski shod se je v nedeljo dr. Šusteršič ponesrečil. Le malo je manjkalo in dr. Šusteršič bi bil žrtvoval svoje življenje. „Slovenec“ poroča o tem dogodku: Dr. Šusteršič se je s popoldnevnim vlakom v nedeljo pripeljal z železnico z našim poročevalcem na Videm, da se odpelje z vozom v Kostanjevico. Na Vidmu ni bilo na kolodvoru nobenega voza pripravljenega in tudi vozovi z Vidma so bili vsi z doma. Končno sta dobila nekega kmeta, ki se je mudil na Vidmu s svojo kobilo in vozičkom. S tem vozom sta se na to odpeljala, a takoj se je pokazalo, da je mlada kobila izredno plašljiva. Že pri krškem mostu sta morala dr. Šusteršič in naš poročevalec stopiti z voza, a naposled sta vendar, ker se je na shod mudilo, zasedla voz. Komaj nekaj korakov naprej pri Lavrinšku se je kobila splasila. Naš poročevalec je hitro brez poškodbe skočil z voza, isto je hotel storiti dr. Šusteršič, v tem hipu pa je zbesnela žival skočila nazaj in prevrnila voz na dr. Šusteršiča. V divjem diru jo je ubrala naprej proti Krškemu in vlekla dr. Šusteršiča, katerega noga je bila zametana pod kolo, nad šest metrov naprej. Velikanska nesreča je bila neizogibna. To se je zgodilo vse s tako hitrostjo, da je bila vsaka pomoč samo v božjih rokah. Tik pred križem poleg ceste se je nakrat voz pretrgal in zdvijana žival je samo s sprednjim delom voza bliskoma dirjala proti Krškemu, dr. Šusteršič pa je ostal z zadnjim delom voza na mestu. Od vseh strani so hiteli ljudje na mesto nesreče. Na čudovit način je ostal dr. Šusteršič živ. Prvi trenotek se je mislilo, da je zlomljena desna noga. Dr. Šusteršiča so prepekljali v krško bolnico, kjer sta bila gospoda zdravnika Gallasch in dr. Kaisersberger takoj na mestu ter sta konstatirala, da noga ni zlomljena, vendar da dalje časa ne bo mogel izvrševati svojih poslov. Dr. Šusteršič je moral nekaj dni ostati v krški bolnici pod požrtvovalno postrežbo usmiljenih sestra. Gospa dr. Šusteršičeva je takoj, ko je zvedela o nezgodi, hitela k svojemu soprogu v Krško. Ob vsej nesreči se torej more govoriti le o izredni sreči. Ako bi se voz nakrat ne pretrgal na dva dela, bi bil dr. Šusteršič brezdomno izgubljen, ker bi nihče ne mogel ob pravem času ustaviti zbesnele živali. Tako je dr. Šusteršič na uprav čudovit način ostal pri življenju in mi se danes polni hvale obračamo k Bogu, da nam je ohranil dragoceno življenje nenadomestljivega voditelja katoliško narodne stranke. Mnogo je že pretrpel dr. Šusteršič v težkem boju za našo sveto in pravično stvar. Upamo, da ga tudi nezgoda ne bo potrla. Naj bo prepričan, da vsaka bridkost, ki ga zadene, le povzdiguje neomajno zaupanje, ljubezen in spoštovanje do njega. Podoba Onega, pod katero se je zgodila rešitev, naj ga tolaži in mu da moč k boju do — zmage! Na tisoče slovenskih src se z nami strinja v tem klicu. Omeniti moramo še, da je gospod krški župan dr. Romih z veliko ljubeznivostjo takoj prišel obiskat dr. Šusteršiča. Bodi gospodu županu na tej pozornosti izrečena srčna zahvala! — V torek so gosp. dr. Šusteršiča pripeljali iz Krškega v Ljubljano. V Krškem mu je gospod dr. Kaisersberger obdal nogo z mavčevo obvezo, nakar so gospoda doktorja prepeljali v Ljubljano. V Ljubljani sta ga preiskala gg. dr. Schuster in dr. Schleimer, ki sta izjavila, da je počena kost na nogi in da bo zdravljenje trajalo okoli 30 dni. Zdravnika sta ukrenila vse potrebno, da bi

zdravljenje hitreje napredovalo. Gospod doktor Šusteršič dobiva od raznih strani dežele izjave sočutja ob nezgodi in izraze radosti, da se je preprečila večja nesreča. Med prvimi je bil prezvisehni knezoškof ljubljanski dr. A. B. Jeglič, ki je dr. Šusteršiču brzojavil v Krško. Imenom parlamentarnega kluba sta poslala dr. Šusteršiču brzojavko državna poslanca Barvinski in dr. Ploj, poslanec Jaklič mu je izrazil sočutje imenom svojega volivnega okraja, dalje g. dekan Novak imenom radovljiskega okraja, državni poslanec Pogačnik itd. Tudi ministerski predsednik pl. Körber mu je izrekel svoje sožalje.

Uprava ljubljanske elektrarne in slovensčina. Uradni jezik ljubljanskih občinskih uradov in podjetij, ki jih izvršuje ljubljanska slovenska napredna občina moral bi po našem prav skromnem mnenju biti pač dosledno napram uslužbencem slovenski in bi se morale tudi uradne svedočbe izdajati v slovensčini, da se varuje slovenski značaj ljubljanske občine in njenih delovršb napram tujcem kakor delajo vsi laški, nemški, češki in drugi avtonomni zastopi, ki se zavedajo svoje narodnosti. Toda žal, prepričali smo se, da to načelo ne izvršuje obratno vodstvo ljubljanske elektrarne. Evo dokaz. V roko nam je prišlo nemško spričevalo s sledečim nemškim besedilom: Inhaber des Buches war sonst über ein Jahr beim städtischen Elektrizitätswerke in Laibach beschäftigt und hat sich bei verschiedenen Arbeiten als Schlosser. Montage Arbeiter sowie bei der Bedienung von Dampfkessels (sic!) als geschickt und verlässlich erwiesen. — Wegen Arbeitsmangels wurde er gesund und lohn befriedigt entlassen. Sledi nemška štampilja (da bi vsaj ta bila dvojezična za eventualne spise v ptujščini) Betriebsleitung des Laibacher städtischen Electricitätswerkes. A. Ciuha m. p. Laibach am 25. Juni 1902! Če bi se nemška svedočba sestavila kakemu Nemcu, bi se to še lahko izgovarjalo, češ, da slovenski ne razume. Pa ne. Mož, kateremu se je to spričevalo v blaženi teutonščini izdalo, ima pošteno kranjsko ime Josip Borštnar in je rojen 1860 v Hrušici, občina Dobrunje, politički okraj ljubljanska okolica, kakor to svedočijo delavske bukvice št. 190 z dne 25. junija 1902, izdane s slovensko-nemškim uradnim tekstom od ljubljanskega magistrata. Tako se čisla v mestni elektrarni slovenske bele Ljubljane slovensčina leta 1902 p. K. pod županstvom Vseslovana g. Hribarja Je li čudež, da smatrajo Vsenemci Ljubljano za deutsches Gebiet, če se v delovršbah prve avtonomne slovenske občine ljubljanske na tak način zapostavlja germanščini slovensčina? Prav tudi ni, da se uporabljajo na našem magistratu samonemški pečati s tekstom „Magistrat der Landeshauptstadt Laibach“. Če že zahteva kak zagrižen nemčur ali oblast nemško svedočbo, naj se za ta slučaj omislijo dvojezični pečati. Dolgo smo se borili Slovenci za poštne dvojezične pečate in žalostna nam majka, nazadnje se nam bo boriti zanje v naši — beli Ljubljani, ki je bila in naj ostane slovenska, ne pa postane nemčurska! Omenjamo še, da je dotični, ki je dobil nemško spričevalo, vedno delal v Ljubljani.

Pravice slovenskega jezika. G. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju, je vložil na celjski magistrat prošnjo, da se mu podeli domovinska pravica. Prošnja je bila sestavljena v slovenskem jeziku in vsled tega jo je mestni urad nerešeno vrnil in mestni občinski svet je to potrdil. Dr. Hrašovec se je pritožil na deželni odbor, a ta mu ni ugodil. Zato je sedaj dr. Hrašovec uložil pritožbo na državno sodišče. To je razsodilo, da sta deželni odbor štajerski in mestni magistrat celjski, s tem, da sta odklonila slovensko prošnjo dr. Hrašovca za priznanje domovinstva, kršila državni osnovni zakon.

Socijalno vprašanje, spisal † dr. Jožef Pavlica, dobiva se pri upravištvu „Primorskega Lista“ v Gorici. Knjižica stane 60 vin. Priporočamo jo vsem prijateljem ljudstva, da jo naroče in razširijo med ljudstvom. Tako poljudno pisane knjige o socijalnem vprašanju Slovenci dosedaj še nismo imeli.

Ubljalec g. kaplana Mikliča pred sodiščem. V Mariboru se je vršila v pretečeni teden obravna proti fantom: Franc Lepej, Matija

Skabiš, Štefan Samastur in Janez Kozirnik, ki so sodelovali pri uboju g. kaplana Mikliča. Obsojeni so bili v eno-do dveletno težko ječo, postrebo s postom in trdim ležiščem dne 16. vsakega meseca.

Nesreča na paši. Anton Zabukovec 5-letni deček, sin posestnice v Škofelji, je v sredo popoldne v družbi svoje 9-letne sestre pasel na travniku živino. Otroci so si zakurili in greli pri ognju. O tem se je Antonu Zabukovcu vnela obleka na životu in začela goreti. Deček se je bil hudo opekel. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer pa je po noči umrl. — To v resen spomin vsem pastirjem!

Kako se vino prodaja. Iz Primoskega se se nam poroča, da je sedaj tam trgateg in da bo vino kljub deževnemu vremenu boljše od lanskeda. Kupci ga plačujejo že po 15—16 gld. ali 30—32 K 100 litrov. Vinogradniki, ne dajte svojega mošta pod slepo ceno mešetarjem, temveč poizvejte prej natanko po ceni in dobrih kupcih.

Bogat „berač“. V Gradcu je umrl 70letni zasebnik Hugo Sigmundt, doma iz pruske Šlezije. Oblačil se je zelo ubožno, in je posedaval po ulicah, zato mu je tudi marsikdo podaril kak krajcar. Po leti je šel najraje na grad, kjer je veliko sadnega drevja. Jedel je tam sadje in si na ta način prihranil obed. Ljudje, ki so ga poznali, so ga imenovali „stari skopuh“. Ko so njegovo zapuščino preiskali, so našli, da je imel 100.000 kron premoženja. Če ima sorodnike, se še ne ve.

Dobavni razpis za male obrtnike. Trgovinski in obrtniški zbornici v Ljubljani se nanašajo, da namerava c. kr. ministerstvo za domobrambo nabaviti potrebščino raznovrstnih oblačilnih in opravnih predmetov pri malih obrtnikih. Dobave se sme udeležiti vsak samostojen obrtnik, ki stanuje v totranski državni polovici in sicer samostojno ali kot obrtne zadrage. Predmeti, ki jih je dobaviti, so: bluze, hlače, ulanke, životni opasniki, črevlji različne velikosti, usnjeni pasi z zapono, različni jermeni, tornistri, uzde, taške itd. Kolkovane ponudbe po predpisanem vzorcu morajo dospeti najkasneje do 18. novembra 1902 do 12. ure popoldne na c. kr. ministerstvo za domobrambo na Dunaju. Uzorci predmetov, katere je dobaviti, se lahko vpogledajo, za črevlje tudi lahko kupijo pri glavnem skladišču vojne oprave na Dunaju. Razglas z natančnejšimi pogoji, zaznamek predmetov, cenik in ponudbeni vzorec se lahko pogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani, katera na zahtevanje razglas tudi vpošlje.

Nova slovenska posojilnica na Koroškem. Davni in nujni potrebi odpomoglo se je zadnji čas in ustanovila se je posojilnica na Koroškem. Da je bil res že skrajni čas, kažejo nasprotni listi, ki kar besni napadajo novo ustanovljeno slovensko posojilnico. Veseli nas ta razvoj v gospodarskem življenju med kanalskim prebivalstvom: želimo ji obilo uspeha, da bo lahko delovala v korist našega ljudstva.

Nov uršulinski samostan. Uršulinke so kupile bivši ženski samostan Mekinje in nameravajo ondi ustanoviti svojo novo naselbino.

Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celji ima svoje VI. redno občno zborovanje v nedeljo dne 9. novemb. t. l. Pri zborovanju se bode razpravljalo tudi v enotnem sistemu slovenske stenografije in ureditvi posredovanja za službe. Z ozirom na važnost zborovanja, bilo bi želeli, da se ga udeležijo odvetniški in notarski uradniki kolikor največ mogoče mnogoštevilno, pa tudi gg. šefi naj bi se udeležili enkrat tega tudi za nje važnega zborovanja. Po zborovanju priredi omenjeno društvo s sodelovanjem celjskega pevskega društva koncert v veliki dvorani „Narodnega Doma“. Program objavimo prihodnjič, omenjamo pa že sedaj da bodeta sodelovala znana gospoda, humorist Salmič in virtuoza Beno Serajnik. Konečno še omenja vodstvo društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov, da je odposlalo vsem odvetniškim in notarskim pisarnam na Primorskem, Kranjskem, Koroškem in Štajerskem zapisnike zaradi nabave statistike v njegovem področju službujočih odvetniških in notarskih

uradnikov. Veliko število zapisnikov pa se še dosedaj ni vrnilo. Apeluje se torej na dotične, ki še zapisnikov niso izpolnili, da to nemudoma store in jih vrnejo osrednjemu odboru v Celje. Ako bi pa uradniki katere pisarne tiskovine ne bili prejeli, naj se obrnejo naravnost na društvo v Celje.

Iz Istre. Kakor lansko leto v Tinjanu, tako hoče tudi letos na svojem novem mestu v Gradišču nad Pazinom (Istra) kupcem iti na roko pri kupovanju vina tamošnji g. kaplan Alojzij Peterlin. V Gradišču se dobi letos prav izvrstno belo vino, isto črni teran in črni muškati za buteljke. Želeti je, da vinski kupci ne prezro tega kraja. Obrnejo naj se pisмено ali osebno na gori imenovanega gospoda. Posodo naj bi pošiljali na njega, in to na postajo Pazin.

Pri občinskih volitvah v Gradcu postavi tudi kršč. ljudska stranka svoje kandidate.

Poročil se bo tukajšnji trgovec gosp. Ivan Gričar z učiteljico gđ. Gabrijelo Lukanc pl. Savenburg. — Gospod Fran Jerše, vođa odvetniške pisarne, se bo poročil z učiteljico gđ. Katar. M. Jajaz. — G. Anton Pogačnik, rač. podčastnik, se bo poročil z gđ. Marijo Skala. — G. Jakob Svetlin, kanclist pri mestni elektrarni se bo poročil z gđ. Ivano Dralka. — Gosp. Jernej Vodenik, vratar na juž. železnici se bo poročil z gđ. Karolino Fajdiga.

Srečni lovel. V Kamniški Bistrici so minoli teden ustrelili 34 divjih koz. Najemnik lova knez Windischgraetz jih je sam podrl 10. Lovci so bili z uspehom lahko zadovoljni.

Nesreča ali samomor. V torek zjutraj so našli mrtvo gospo A. Abbadondano v Trstu pod oknom njene sobe. Ne ve se, ali je nesrečnica padla skozi okno, ali pa se je zgodil samomor.

Praga. Pri II. rednem obcnem zboru slov. društva „Ilirija“ v Pragi, dne 18. t. m. in pri I. redni odborovi seji, dne 19. t. m. se je sestavil sledeči odbor: Predsednik: Anton Bernot, stud. phil. Tajnik: Ciril Jekovec, stud. ing. Blagajnik: Iv. Balant, stud. phil. Knjižničar: Janko Pretnar, stud. iur. Arhivar in odborov namestnik: Ljudevit Pifko, stud. phil. Preglednikoma sta bila izvoljena Mirko Koršić, stud. iur. in Julijan Pavliček, stud. iur. Odbor.

Vlak je povozil v nedeljo popoldne na prelazu blizu Vižmarjev 38 let staro, gluho Malenškovo deklo Manco iz Tacna. Šla je po progi, ko je iz Medvod pridrdral osebni vlak. Stroj jo je vrgel predse in povozil. Bila je hudo razmesarjena.

Drobne novice. Petindvajsetletnica „Cecilijinega društva“ se bo praznovala, v četrtek dne 6. novembra. — Požar v Novem mestu je uničil prodajalnico z manufakturnim blagom g. Rudolfa Muhviča. Kar ni ogenj uničil, uničila je voda iz brizgalnic. Škode je 30.000 kron. Zaloga je bila za 14.000 kron zavarovana pri banki „Slaviji“. — Novo društvo se snuje v Novem mestu pod imenom: „Gospejno društvo krščanske ljubezni sv. Vincencija Pavlanskega“. — V Smartnem pri Kranju so ustanovili te dni „Kat. slovensko izobraževalno društvo“. Pravila so že predložili v potrjenje. — Umrl je v Krškem v torek zjutraj ob 6. uri P. Odilo Rifelj, defintor in gvardijan, previden s svetimi zakramenti. — V Murskem vrhu pri sv. Juriju ob Ščavnici so bile nedavno volitve. Županom je bil izvoljen slov. posestnik Križan, prej je županil nemškutar. — Oklic društva „Slovenije“ je zaplenila akademična oblast. — Cigan Gašpar Held, star 30 let, ki je bil zaradi umora svojega tasta obsojen na smrt, a ga je cesar pomilostil in bi moral biti zaprt do svoje smrti, skočil je 23. t. m. zjutraj z zidu jetnišnice v Gradišču visokega 30 metrov. Held zlomil si je desno nogo in se sploh hudo poškodoval. Ne ve se pa, ali je hotel vbežati ali se usmrtiti.

Volitve na Koroškem. V Celovcu je bil shod zaupnih mož iz cele slovenske Koroške. Bilo je zbranih nad sto mož, večina kmetov, ki so se posvetovali, koga naj bi volili za poslance v deželni zbor. Po daljšem vsestransko razmišljanjem razgovoru so se postavili ti-le kandidati: 1. Za okraja Pliberk in Železno Kapljo naš izvrstni koroški rojak in zagovornik kmet-

skih pravic kmet g. Grafenauer. 2. Za okraja Velikovec in Dobrlaves č. g. Val. Podgorc, ki je do sedaj neustrašeno in razumno se vojskoval za slovensko kmetstvo. 3. Za okraja Celovec in Borovlje gosp. Ure, kmet in župan v Šmartinu pri Celovcu. Tega zanesljivega slovenskega moža, ki je tudi odbornik slovenske posojilnice v Celovcu, nehote spoštuje tudi naši nasprotniki, četudi ga ne ljubijo. 4. Za beljaški in rožeški okraj je postavljen g. Eller, nadučitelj na Zili, morda edin iz učiteljskega stanu, ki je na Koroškem zvest ostal do svoje starosti veri in jeziku svoje slovenske matere. 5. Za okraj Podkloster, Trbiž in Kanalsko dolino, kjer je prej bil izvoljen Grafenauer, se voli razumen in zanesljiv mož g. Ehrlich, poštar v Žabnici. To so naši možje!

Štiril deklice je povila pri Britofu pri Marjinem Celju na Kanalskem minuli teden M. V. Dve deklici sta prišli mrtvi na svet, dve pa sta živeli 2 uri.

Zavraten umor. V torek, dne 21. t. m. ob polu 10. uri dopoldne je ustrelil v Žabjeku pri Ptuj zidar Ignacij Panko posestnico Barbaro Kolarič iz Kicarja. Kolarič, ki je imela v samskem stanu ljubavno razmerje s Pankom, se je spomladi omožila z drugim fantom, a ta nezvestoba je Panka tako pekla in jezila, da je svojo prejšnjo ljubimko na najsuroviji način obrekoval ter ji z ustreljenjem grozil. Zavoljo vednega žaljenja in žuganja je Kolarič zidarja Panko tožila. Obravnava bi se morala vršiti dne 21. t. m. v Ptuj. Panko ni prišel k obravnavi, ampak je pričakoval v grmovju skrit domov se vračajočo Kolarič, skočivši izza grma zgrabil je nič hudega slutečo za roko ter jo ustrelil v srce.

Priporočilo. Slavna tvrdka brata Zupan v Kamnigori na Gorenjskem je napravila za župno cerkev Šmartno pri Gornjem gradu prav dobre orglje z močnim, prijetnim glasom in se zatorej velečastitim cerkvenim predstojništvom toplo priporoča.

Pod vozom zadušena. Na Jerneja Drnoška z Dol in Jakoba Terkaja se je v globeli pri Brdu prevrnil velik voz. Oba sta se pod vozom zadušila.

Razne stvari.

Sv. vaelavska založna v Pragi ne pride v konkurz, ker je češka duhovščina žrtvovala v ta namen na stotisoče denarja. Ako se v kaki liberalni posojilnici kaj zgodi, kedaj nastopi kak liberalni stan s toliko požrtvovalnostjo, da obvaruje ljudi škode. Upitje se je liberalcem slabo izplačalo. Sedaj ga ni dneva, da bi časopisi ne prinesli vesti o raznih defraudacijah, pri katerih pa igrajo prvo ulogo liberalni lumpje.

Zakon proti pijančevanju, katerega je predložila vlada državnemu zboru, bode uvedel posebno kontrolo glede prodaje žganja na drobno. V prodajalnicah, kjer se prodaja žganje, se poleg žganjetoča ne bo smela izvrševati druga obrt ali prodaja. Tako se bo prodaja žganja v trgovinah z mešanim blagom omejila. Pijanost bode kaznjiva, ako se spravi v nevarnost koga drugega, ali ako se koga tekom pol leta opetovano vidi očitno pijanega na kakem javnem kraju. Sedanje prodajalnice žganja se bo po strogi kontroli primerno reduciralo.

Drugi časi. V belgijskem mestu Namur vršil se je pred enim mesecem velikanski shod v čast presv. Rešnjemu Telesu. Mesto Namur, ki šteje 31.000 prebivalcev, storilo je vsemogoče, da dostojno sprejme došle goste. Na peterih glavnih cestah napravili so velike slavoloke, hiše in ulice kinčali so z lepimi venci in banderi. Okinčane so bile vse cerkve, a tudi vsa javna poslopja. Dne 5. septembra se je shod pričel; predsedoval mu je namurski škof msgr. Heylen na govorniški oder pa so prihajali najslavnejši govorniki, kot minister notranjih zadev gospod Woerste, g. Melot, župan mesta Namur in drugi Duhovniki in svetni možje so se družili v hvalospelih v čast presvetega zakramenta. Shod se je sklenil dne 7. septembra s splošnim svetim obhajilom in velikanskim sprevedom. Spreved je šel iz cerkve ob 3/412. uri in se je vrnil še-le ob 1/25. uri nazaj. Udeležilo se ga je pri 30.000

ljudij! Take procesije svet še ni lahko kdaj videl. Nastopilo je v sprevedu 11 stanov, vsak v 72 oddelkov predeljen. Društvo katoliških časnika je bilo popolno prisotno. Najsvetejše je nosil nekaj časa kardinal-legat, nekaj časa apostolski nuncij. Za Najsvetejšim pa so stopali najslavnejši meščani: Flavereau, minister zunanjih zadev; Montpellier, guverner v Namuru; Bricij, guverner v Luksemburgu; Melot, župan namurski vsi poslanci in senatoji okraja Namura in Luksemburga itd. Ravno 18 let popred, dne 7. sept. 1884, so v glavnem mestu Belgije liberalci napadli in krvavo pobijali katoličane pri volitvah. Zato so sedaj liberalni časniki pisali: „Kako se je v 18. letih vse mišljenje spreobrnilo!“ Da, spreobrnilo se je; katoliško, krščansko mišljenje prišlo je na vrh in država se je izročila katoliškemu možem. Tudi pri nas je ljudstvo verno — a gospoda, ki vlada in ukazuje, sovraži pozitivno verstvo. Ljudstvo se pa vzbuja in ljudstva glas že mogočno doni: „Proč z nasprotniki krščanstva!“

Zapovedi za šolarje. Mestni zastop mesta „Regio Familija“ je pred kratkim odredil, da se morajo vsi otroci, ki obiskujejo šolo, na pamet naučiti naslednje zapovedi: 1. Ljubi svoje šolske tovariše, ker postanejo v življenju tvoji sodelavci. 2. Ljubi znanost, ker je hrana tvojega duha; bodi svojim učiteljem tako hvaležen, kakor svojemu očetu in svoji materi. 3. Porabi vsak dan svojega življenja za kako dobro in koristno delo in sej seme dobrote. 4. Spoštuj dobre moše in prave žene, spoštuj vse ljudi kot sebi enake, a ne poklekni pred nikomur. 5. Ne sovraži nikogar, ne žali nikogar, ne poznaj maščevanja. 6. Ne bodi strahopetec, pomagaj slabim, spoštuj in ljubi pravičnost. 7. Ne pozabi nikdar, da vse, kar je na svetu dobrega, je plod dela, in da krade delavnemu človeku njegove pravice, kdor uživa dobrote sveta, ne da bi sam delal.

Človekoljubna ustanovitev. Na Dunaju so ustanovili hišo, v katero se bodo vsprejemale družine in osebe, ki so tako ubožne, da nimajo stanovanja ali prenočišča.

Ognjenik na otoku St. Vincent na Martiniku je začel bljuvati 15. in 16. t. m. Velik del otoka, o katerem se je mislilo, da ga ne dosežejo izbruhi, je opustošen.

Škandal v gledališču. V Veroni so imele ondotne dame moderne klobuke, ki so se odlikovali po posebno veliki dimenziji. Ker je pa vsakemu znano, da taki velikanski klobuki delajo v gledališčih samo napoto in jemljejo gledalcem razgled na oder, zato je gledališki ravnatelj dal oster ukaz, da morajo dame priti v gledališče brez klobukov. A Evine hčerke so pa le nalašč iz same kljubovalnosti prinesle take klobuke, katere bi lahko rabile mesto solnčnikov. To je občinstvo v gledališču tako razburilo, da so igralci morali predstavo radi živžganja in vpitja prekiniti. Ker so se dame branile sneti klobuke z glave, prišli so v dvorano policaji, ki so jih skomplimentirali iz dvorane med ukanjem in živžganjem gledalcev.

Čin pijanke. Neki Alstrefski v Brooklynu v Ameriki je ležal v krvi na tleh in je rekel poklicani policiji, da je njegova žena v pijanosti zmerjala hčer; ko je pa isto branil, zabodla ga je večkrat žena z nožem. Zadnjo so našli smrčečo na postelji. Policaj jo je prebudil in ji ukazal, da gre z njim na policijsko postajo. Potem se je obrnil proč od nje. V tem hipu je ista poskočila, zgrabila britev svojega moža in si prerezala goltanec od ušesa do ušesa, ne da bi jo mogli ovirati pri tem. Oba ranjenca so prenesli potem v bolnišnico, kjer so pa zdravniki rekli, da jima ni nikake rešitve več.

Tragedije ljubezni v Italiji. Mlada in lepa Italijanka Fortuna Altieri je bila zaročena z delavcem Rafaelom, ki ji je obljubil, da jo bode peljal v kratkem pred oltar. Ker je pa vedno bolj in bolj odlašal, postala je Italijanka ljubosumna in nekega dne je opazila, da ima tekmovalko v svoji prijateljici Vincenci Moka. Pri neki priložnosti sta si obe ljubimki skočili v lase in Vincenca je pri tem potegnila nož in ga zasadila do držaja v prsa svoje tekmovalke, ki je na mestu obležala mrtva. — V Neapolju se je izvršila sledeča drama: Marija Amendola, ki je imela dobrega soproga, se je dala zapeljati nekemu zapeljivcu in je z njim pobegnila svojemu

soprogu. A kmalu se je skesala in se vrnila k svojemu soprogu, ki ji je odpustil. A nesreča je hotela, da se je šla sprehajati s svojim bratom, kar ju sreča zapeljivec Patierno, ki ji je zopet prigovarjal, naj pobegne z njim, a brat je oporekal proti njemu, kar je zapeljivca tako razkačilo, da je potegnil svoje bodalo in smrtno ranil brata in sestro. — V Tarentu se je Girolamo Bozza zagledal v neko perico. Ves denar, kar ga je zaslužil, podaril ga je perici, dasiravno so doma njegovi otroci z materjo trpeli največje pomanjkanje. Ko ga je njegova žena zato prišla z ostrimi besedami, je zgrabil revolver in jo je ustrelil.

Slavni možje — slabi učenci. Znano je dejstvo, da učenci, ki so se v šolah odlikovali, v praktičnem življenju ne igrajo vedno prve vloge. Obratno pa se večkrat zgodi, da je marsikak učenec, ki ni kazal v šoli posebne pridnosti in nadarjenosti, pozneje postal učenjak in slaven mož. — Bismark se v šoli ni nikdar odlikoval, pisatelj Valter Scott je bil strah in trepet vsem svojim učiteljem, slavni angleški politik Swift je dobil pri izpitu na visoki šoli v Dublinu tako slabo spricevalo, da ga v Oxfordu niti sprejeti niso hoteli. Vojvoda Wellington je bil kot otrok len, in tudi Napoleon ni kazal posebne brihtnosti, dokler ni prišel na vojno šolo v Brienne. Genijalni podobar Thorwaldsen je drugi razred domače ljudske šole trikrat ponavljal, botanik Karl Linné je moral na željo svojih učiteljev zapustiti gimnazijo in se lotiti čevljarstva, dokler mu ni pomagal neki zdravnik. Glasbeniku Rihardu Wagnerju so rekli njegovi učitelji, da iz njega ne bode nikdar kaj prida in da tudi za glasbo nima talenta. Aleksander Humboldt je bil kot otrok tako slaboumen, da so ga učitelji soglasno smatrali nezmožnim za učenje. Najmanj pa se je v ljudski šoli odlikoval slavni kemik Liebig, kajti ta je bil med svojimi učenci vedno zadnji.

Zopet konkurz v Nemčiji. Akcijska družba za kemično industrijo v Monakovem je napovedala konkurz. Manjka baje nad dva in pol milijona mark, to je okoli tri milijone kron.

Petleten fantič je ustrelil na svojo mater. V vasi malo Poriče pri Nahodu na Češkem se je igral petleten deček mesarja Seidla z nabitim samokresom, ki si ga je kupil njegov starejši brat. Nakrat se je sprožil samokres in dečkova mati, v nogo težko ranjena, se je zgrudila na tla.

Bestija v človeku. V Alberti-Irszi so dobili morilko 78 letnega stotnika v p., Kolomana Horvatha, njegovo oskrbnico Julijano Ando. Priznala je svoj čin ter izpovedala, da je vzela ves denar in vrednostne papirje. Skoraj vse je dala morilka nekemu svojemu sorodniku za pogrebne stroške, umrl mu je namreč otrok. Poleg tega pa je izpovedala tudi, da je umorila preteklo leto desetletno deklico, izvabila jo je s semnja v vinograd ter ji je tam odsekala glavo. Na vprašanje, zakaj je umorila otroka, je odgovorila, da je imela pri tem veselje in užitek.

Sedem novih železnic v Srbiji. Inženjer Lavallé zadobil je od srbske vlade dovoljenje, da zgradi v Srbiji sedem kratkih železnic, ki bodo skupaj 1200 km dolge.

Iz nekega uredništva. V nekem mestecu v Severni Ameriki je začel nedavno izdajati neki podjeten domačin nov časopis. Da bi se prikupil prebivalstvu ter si pridobil naročnikov, pisal je v prvi številki zelo oster članek zoper igralce, katerih je bilo veliko v onem kraju. Drugo jutro, ko je urednik sedel pri svojem delu v uredništvu, vstopi nek mož temnega pogleda z gorjačo v roki ter vpraša, ali je on urednik. Prekanjeni urednik odgovori: „Ne, urednik je ravnokar šel ven, takoj ga grem klicat, le sedite ter čitajte tačas kak list.“ — Spodaj na stopnjicah ga sreča drug ravno tako hud človek z gorjačo ter vpraša, ali je urednik zgoraj. „O da, na svojem stolu sedi ter čita časopise“, odgovori pravi urednik. Robato zakolne tujec ter hiti po stopnjicah v uredništvo ter naskoči bralca brez vsake besede z gorjačo. Nastal je ljut tepež, mlatila sta se toliko časa z gorjačami, da je vrgel prvi zadnjega po stopnjicah. Spodaj zbrana množica ga je sprejela s klici: „Kako vam je, gospod urednik?“ In list je dobil mnogo novih naročnikov.

GLASNIK.

Strokovno združevanje po društvih.

Pečati se hočemo obširneje in v podrobno v tem sestavku s strokovnimi sekcijami ali oddelki po naših nepolitiških izobraževalno poučnih društvih. Predpogoj zboljšanja delavskega stanja je, kakor smo že opetovano povdarjali, strokovno združevanje.

Nevarnost bi postala za obstoj že obstoječih nepolitiških delavskih in mešanih izobraževalnih društev, ako bi se zasnova takoj samostojna strokovna društva, za to naj se pa za strokovno združevanje po obstoječih društvih snujejo oddelki, ki so se skazali na Nemškem, kjer jako uspešno delujejo, na Laškem in tudi že pri kršč. nemških delavskih avstrijskih društvih. Kako snovati in voditi strokovne oddelke, je namen temu sestanku. Načelstva naših društev naj se ne ustrašijo pričeti s strokovnimi oddelki, res, da je vsaki začetek težak toda pričeti se mora. Slov. kršč. socialna zveza in pa tudi naše uredništvo je pripravljeno v vsakem oziru iti snovateljem s svetom in z informacijami na roko.

Strokovna predavanja.

Pred vsem naj se po društvih potom predavanj med društveniki vzbudi zanimanje za strokovno organizacijo. Povdarja naj se važnost strokovnega združevanja, z vzgledi naj se pokažejo vspehi strokovnega združevanja. Ljudi se mora toliko časa izobraževati, da sami sprevidijo važnost in korist strokovnega združevanja. Nikdar naj se pa ne pozabi tudi povdarjati, da je podlaga strokovnega združevanja — denar in naj se ljudje privadijo požrtvovalnosti.

Strokovne sekcije.

Ko so društveni člani dobili smisel za strokovno združevanje, naj se takoj v društvu zasnuje strokovni oddelki. V društvu so n. pr. črevljarji, ključavničarji, zidarji, tesarji, kamnoseki, tovarniški delavci, ki imajo svoje potrebe in svoje zahteve. Za vsako delavsko panogo naj se toraj zasnuje v društvu posebna sekcija (oddelek), v katero naj pristopijo vsi društveni člani jedne in iste stroke. Seveda bo potrebno, da društva lahko snujejo strokovne sekcije, prememba pravil, kar je pa zgolj formalna malenkost.

Strokovni odbori.

Na shodu strokovne sekcije voliti bode potrebno tudi za sekcijo poseben strokoven odbor. Strokoven odbor sekcije bodi v strokovnih zadevah samostalen; ob važnejših sklepih bode potreba obvestiti seveda društven odbor. Odbor imej predsednika, blagajnika, dva pregledovalca računov in knjižničarja. Skrbi naj pred vsem za strokovni pouk članom strokovne sekcije, peča naj se pa tudi z agitacijo za nabavo sekcijških članov, s poizvedovanji o delavskih razmerah za strokovno knjižnico in eventualno z vodstvom stavk. Vso skrb naj pa obrača odbor na redno poslovanje in knjigovodstvo v društveni sekciji.

Agitacija za nabavo članov.

Tukaj morajo člani sekcije, zlasti odborniki in vsi somišljeniki razviti živahno delovanje, da vsi, pa prav vsi — člani jedne stroke v dotičnem kraju pristopijo v strokovno sekcijo. Agitacija se mora zanesti med delavce po raznih delavnicah in po tovarnah po vseh oddelkih. Na potu k delu, ob odmorih: kakor malica, kosilo, po delopustu naj se agitira. Dela naj se z navdušenjem in veseljem.

Strokovni pouk.

Za strokovni pouk naj sekcije pred vsem skrbje. Povsod se dobi kak izobražen prijatelj delavstva, strokovnjak, ki naj prevzame strokovni pouk! Strokovni pouk obsegaj proizvajanje in spečavanje blaga; ne zanemari naj se čitanje, računanje, morebiti bode tudi potreben pouk v korespondenci in knjigovodstvu. V strokovnih sekcijah rokodelskih pomočnikov veljaj načelo: iz pomočnikov članov sekcije vzgojiti dobre, tudi knjigovodstva zmožne prihodnje

mojstre. Da se pri tem sociologija ne sme zamariti, razume se samo ob sebi! Če so v odboru strokovne sekcije pravi možje, ki znajo skrbeti za prave predavatelje, bode strokovni pouk sijajno obiskan in rodil obilo sadu pa tudi bojevnikov za stvar samo.

Strokovna knjižnica in časopisje.

Sekcija skrbi za dobro strokovno knjižnico, kjer naj dobe člani strokovnega oddelka strokovno berivo, da se po berivu člani v svoji stroki izobražijo. Potrebno je tudi strokovno časopisje in če se razvije pri nas na Slovenskem strokovna organizacija tako, kakor je želeti, samostojen strokovni list. Čas je že sedaj ugoden in bi se z dobro voljo že lahko ustanovil. Saj šteje strokovno društvo ljublj. tobačne tovarne samo že nad 2000 članov in ono v Vevčih tudi nad 600. O styari naj se deluje in trezno premišljuje, pa tudi kaj naredi. Dostikrat smo že pisali in povdarjamo: boj komoditeti.

Poizvedovanje o delavskih razmerah, boj surovosti.

Odbor naj vso skrb obrača na delavske razmere: postopanje z delavci, o delavskem času, o otročjem in ženskem delu, o razmerah bolniških blagajn, kake prispevke odtegujejo gospodarji svojim delavcem za bolniške blagajne kako se postopa z bolniki in kako s poškodovanimi zavarovanci za slučaj nezgod. Žal, da se množe pritožbe o raznih surovostih, napram delavstvu. Surovosti boj in magari tudi s tožbo.

Pravno varstvo in vodstvo stavk.

Dostikrat bode v delavsko varstvo strokovnim oddelkom nastopiti pot tožbe. Zato naj se članom sekcije da pravno varstvo v slučajih, ki so posledica službenega razmerja. O slučaju stavk naj strokovni oddelki tudi vodijo stavke. Veljaj pa načelo: vsako nepolitiško društvo naše pristopi naj k slovenski krščanski socialni zvezi in naj takoj strokovna sekcija naznani, da je zbruhnila stavka. Za vodstvo stavke potrebno je pred vsem izurjenosti, skušenosti in previdnosti. Zvezina dolžnost, odnosno njenih posvetovalnih svetov bode, v stavkah intezivno posredovanje v prelog delavstva in drugo.

Strokovni prispevki.

Za strokovno varstvo, ki naj jo preskrbe strokovni oddelki, pobirati se bodo morali mesečni ali tedenski strokovni prispevki. Visokost teh naj določi letna občna skupščina strokovne sekcije. Strokovne doneske upravlja naj odbor sekcije samostojno. Načelo bodi: varčnost in nabira naj se denar za podporo brezposelnim, za pravno varstvo in pa za slučaj eventualne stavke.

Konečne želje.

Naj bi se pričelo intenzivno delo tudi na tem polji. Ako hočemo, da s svojimi upravičenimi zahtevami delavstvo prodre, moramo z vso vnemo in odločnostjo delovati za strokovno združevanje našega delavstva. Načelo bodi: v slogi in delu je moč!

Pričakujemo, da se o tem važnem vprašanju razvemo po listih razprave, da se vprašanje temeljito reši in naj bi naše časopisje za stvar delovalo.

Pozor! Pozor!

V torek, dne 28. oktobra

bo v veliki dvorani „Katoliškega Doma“

ob 1/28. uri zvečer

zanimivo javno predavanje.

Predava g. dr. Ev. Lampe.

Prihitite k predavanju v obilnem številu!

Odbor „Slovenske kršč. soc. zveze.“

Izdajatelj: Konzorcij „Slovenskega Lista“.

Zadružna tiskarna v Ljubljani

Stari trg šte. 19

priporoča

najnovejše vizitnice, koverti s firmo, naslovua pisma ter vsa v to stroko spadajoča dela.

Železnato vino

krepča malokrvne, nervozne in slabotne osebe

LEKARJA Piccoli - ja
v Ljubljani.
Dobiva se v lekarnah

Edina zaloga na Kranjskem

LEKARNA PICCOLI

„pri Angelju“

~ Ljubljana, Dunajska cesta. ~

Polliterska steklenica velja 2 K.

Zunanja naročila izvršuje lekarnar **Gabrijel Piccoli** v Ljubljani točno, ako se mu pošlje znesek, ali po poštne povzetju. 1. 40 10-3

Pozor!

Pozor!

Prijatelj, ako hočeš najcencijše in najprijetnejše vino piti, tedaj se potrudi v gostilno na Francovo nabrežje, kjer ga toči

Josip Maček

po sledečih cenah: 9 x-39

Istrijansko , belo, liter po	28 kr.
Cviček „ „	32 „
Bizelsko „ „	36 „
Rebula „ „	40 „
Refoško „ „	48 „

Čez ulico točijo se zgoraj navedena vina pri litru 2 kr. ceneje.

Opozarjam Te pa posebno, da se tam dobi **črni istrijanec po 24 kr. liter**, kateremu je vsaka konkurenca izključena, bodisi po kakovosti ali po ceni.

Stavbeno, umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo

Josip Weibl

nasl. tvrdke **J. Spreitzer**

Slomščekove ulice št. 4

priporoča sl. občinstvu in preč. duhovščini svojo

izborna urejeno delavnico

v kateri izdeluje 7 49-40

žično omrežje na stroj, obhajilne mize, ograje pri spomenikih in na mirodvoru, obmejno omrežje, večna vrata umetno in preprosto izdelana, balkone, verande, paviljone, stolpne križe, štedilnike itd. itd.

Specijaliteta: Valjični zastori — Železne konstrukcije — Vodne sesalke Napeljevanje vodovodov.

Napravlja troškovnike in načrte po poljubnih risbah v različnih slogih in pošilja poštne prosto.

Vse poprave izvršuje najvestnejše in zanesljivo po najnižji ceni.

Cene so primerne solidnemu delu dokaj nizke.

Tisek Zadružne tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Ivan Stefè.